

ogsaa maanedsviis, og det vilde da være mindre heldigt, om Barnemoderen kunde fordre hele denne Inddrivelse sat i Gang indtil 12 Gange om Aaret. Det vilde jo forøge Arbejdet betydeligt, og derfor have vi ment, at hun ikke skal kunne fordre det offentliges Bistand til Udbetalingen af Alimentationsbidraget for en kortere Tid end $\frac{1}{2}$ Aar. Vi have ikke ment, at der kunde være noget til Hinder derfor, især da det vil være det almindeligste — i alt Fald ude paa Landet — at Bidragene bestemmes halvaarsviis. Til § 5 have vi stillet et Par enkelte Ændringsforslag, hvoraf det første under Nr. 4 egentlig kun gaar ud paa en forandret Affattelse af selve Paragraphen, sammenholdt med § 7. Det gaar nemlig hovedsagelig ud paa at bestemme, at den Kasse, hvoraf der skal udredes Forskud, ikke just skal være Politikassen ude paa Landet, men at Politimestrene uden for Kjøbenhavn kunne faa et Tilskud enten af Amtsfonden eller af Kæmnerkassen, og paa Bornholm af den fælles Kasse til Udredelsen af disse Forskud. Det vil jo nemlig erkendes, at Politikassens Midler, hvor der overhovedet er nogen — idet der er mange Politikasser, der faktisk ikke eje noget — mange Steder ville være ude af Stand til at staa i dette Forskud, og selv om de maatte være i Stand til det, er det dog urimeligt, at disse Kasser skulle bruges i et Øjemed, der ligger helt uden for deres Formaal. — Samtidig have vi foreslaaet, hvad der jo er til ikke lidt Gavn for Barnemoderen, at hun straks kan faa sine Penge, naar hun henvender sig til Politiet med sin Resolution, saaledes at man ikke først, som det nu er foreskrevet, skal afkræve Barnefaderen Beløbet, men Pigen kan faa sine Penge straks ved at henvende sig til Politiet, hvor hun saa afleverer Resolutionen. Saa udbetaler Politiet det forskudsvis Bidrag og afkræver samtidig Barnefaderen Beløbet, og, hvis han ikke betaler, foretages Udpantning, for saa vidt det ikke skønnes, at dette ikke vil føre til noget. Denne Ordning vil jo være til ikke liden Gavn for Barnemoderen, idet hun slipper med een Rejse ind til Politikontoret. Den vil ogsaa være til Gavn for vedkommende Politikontor, idet Arbejdet derved indskrænkes noget, og da den ikke kan være til nogen Besvær for andre, kan jeg ikke indse, hvorfor man ikke lige saa godt skulde kunne gøre det saa kort som muligt. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at skønt der staar i den nu gældende Lov, at man skal afkræve Barnefaderen dette Beløb, før man kan faa det refunderet af

hans Opholds-Kommune, saa er man saa godt som gaaet bort fra det i Praksis, saaledes at man nu straks forlanger Bidraget forskudsvis udredt af Opholdskommunen.

Dernæst have vi tilladt os at foreslaa en Ændring under Nr. 5, som gaar ud paa, at hvor Barnemoderen har sat Barnet i Pleje, skal vedkommende Myndighed, som forskudsvis udbetaler Bidraget, kunne fordrø, at hun forinden Udbetalingen godtgør, at den forfaldne Plejeløn er betalt, eller at Plejeforældrene samtykke i Udbetalingen. Det hænder nemlig ikke saa sjældent — der er naturligvis ogsaa mange daarlige Barnemødre — at naar disse faa Alimentationsbidraget, betale de ikke dette til Plejeforældrene, uagtet de have sat Barnet i Pleje, men de forbruge Bidraget selv, og det er jo ikke Meningen med disse Alimentationsbidrag, de skulle netop bruges til Børnenes Plejeløn. Det er ofte til stor Skade for vedkommende stakkels uægte Barn, idet det er sat i Pleje hos flinke og skikkelige Plejeforældre, som efterhaanden faar et saadant Barn kært, men naar de aldrig faa Plejelønnen udbetalt, ville de ikke kunne vedblive at beholde det — thi i Reglen er det jo Smaa-folk, der tage saadanne Plejebørn — og saa ender det med, at det stakkels Barn kommer paa Fattigvæsenet. Derfor have vi anset det for rigtigt, at der gives vedkommende Myndigheder en Bemyndigelse til at forlange, at Barnemoderen i visse Tilfælde skal kunne godtgøre, enten at Plejelønnen er betalt, eller ogsaa at Plejeforældrene samtykke i Udbetalingen. Denne Bestemmelse er ligefrem foreslaaet af Hensyn til Børnene. — Ændringsforslaget under Nr. 6 er egentlig kun en Tydeliggørelse; dets Nødvendighed vil fremgaa, naar vi komme til Ændringsforslag under Nr. 8.

Endvidere er der til § 6 stillet et Ændringsforslag under Nr. 7, hvorefter den Barnefader, der staar til Restance med sine Bidrag, er pligtig til, naar han flytter fra den Kommune, hvor han har Ophold, at anmelde dette for det stedlige Politiet, idet han i modsat Fald skal idømmes en Mulkt. Jeg skal villig indrømme, at det er en mindre heldig Form, dette Ændringsforslag har faaet, idet det maaske kan opfattes saaledes, som om det var Meningen, at naar en Barnefader en Gang har staaet til Restance, skal han altid i Fremtiden melde for det stedlige Politiet, hvor han flytter hen. Det har imidlertid ikke ganske været Meningen, og jeg maa derfor